

Evanghelia zilei de 23 decembrie: O lungă tăcere

Comentariu la Evanghelia zilei de 23 decembrie: „Îndată [Lui Zaharia] i s-a deschis gura și i s-a dezlegat limba, iar el vorbea binecuvântându-l pe Dumnezeu”. Să mergem la nașterea Pruncului Isus cu tăcerea lăuntrică ce ne va ajuta să iubim planurile pe care Dumnezeu le are pentru noi.

Evangelie (Lc 1,57-66)

Când s-a împlinit timpul pentru Elisabeta ca să nască, a născut un fiu. Când vecinii și rudele ei au auzit că

Domnul și-a arătat marea îndurare față de ea, se bucurau împreună cu ea. ⁵⁹ În ziua a opta au venit pentru circumcizia copilului și voiau să-i pună numele Zaharia, ca al tatălui său.

⁶⁰ Însă, luând cuvântul, mama lui a spus: "Nu, ci se va numi Ioan".

⁶¹ Dar ei i-au zis: "Nu este nimeni dintre rudele tale care să poarte numele acesta". ⁶² I-au făcut semne tatălui său cum ar vrea să fie numit.

⁶³ Cerând o tăbliță, a scris: "Ioan este numele lui".

Și toți s-au mirat. ⁶⁴ Îndată i s-a deschis gura și i s-a dezlegat limba, iar el vorbea binecuvântându-l pe Dumnezeu. ⁶⁵ I-a cuprins frica pe toți vecinii și în tot ținutul muntos al Iudeii se povesteau toate aceste lucruri.

⁶⁶ Toți cei care le auzeau le puneau la inima lor, spunând: "Ce va fi oare acest copil?", pentru că mâna Domnului era cu el.

Comentariu la Evanghelie

Nașterea sfântului Ioan Botezătorul luminează viața lui Zaharia și a Elisabetei și aduce cu sine bucuria și uimirea rudelor și vecinilor.

Acești părinți visasera de multe ori la acea zi, dar nu o mai așteptau. Este foarte posibil ca Zaharia să se fi simțit părăsit de Dumnezeu. A așteptat mult. În tinerețe și la maturitate se rugase cu credință pentru familia sa, pentru poporul său, pentru venirea lui Mesia.

Dar a venit un moment în care a obosit să mai aștepte. Se mulțumea

să împlinească ritualurile proprii slujirii sale sacerdotale, însoțite de rugăciuni, posturi și jertfe. Însă le făcea fără multă credință, lipsit de speranță, cu puțină iubire.

Domnul l-a lăsat mut pe toată durata sarcinii Elisabetei. Nouă luni de tăcere. Pentru a învăța să mediteze; pentru a învăța să privească și să contemple trecerea lui Dumnezeu prin viața sa; pentru a reînnoi iubirea.

Dumnezeu îi dă un timp ca să învețe să se încreadă și să tacă în fața misterului lui Dumnezeu și să contemple, cu smerenie și tăcere, acțiunea Sa, care se revelează în istoria oamenilor și care depășește întotdeauna imaginația noastră. Zaharia experimentează că nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu.

Evanghelia de astăzi se oprește asupra momentului punerii numelui copilului. Elisabeta alege un nume

neobișnuit pentru tradiția familiei. Zaharia confirmă această alegere, scriind pe o tăbliță: „Ioan este numele lui”.

Nașterea sfântului Ioan Botezătorul este înconjurată de uimire, surpriză, bucurie și recunoștință. Oamenii au fost cuprinși de o sfântă teamă de Dumnezeu „și se vorbea despre aceste întâmplări în toată regiunea muntoasă a Iudeii” și se întrebau cu admirație: „Ce va fi, oare, acest copil?”.

Ne putem întreba și noi cum este credința noastră: este o credință obișnuită, redusă la împlinirea unor acte de pietate, plată? Sunt ca Zaharia, o persoană obosită de așteptare, lipsită de iubire? Am simțul uimirii când văd lucrările Domnului în viața mea și în viața altora? Sunt deschis surprizelor lui Dumnezeu?

Și noi avem nevoie, asemenea lui Zaharia, de un timp de tăcere, pentru a învăța să medităm, pentru a învăța să privim și să contemplăm minunile lui Dumnezeu, pentru a ne reînnoi iubirea în fiecare zi.

Luis Cruz // yana
gayvoronskaya - Canva

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-23-decembrie-o-
lunga-tacere/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-23-decembrie-o-lunga-tacere/) (01.04.2026)